

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Sorlesorî nefrancoate nu se primosco. — Manuscripte nu se retrămită.

ANULU XLIX.

N° 125.

Vineri, 6 (18) Iunie.

1886.

Brașov, 5 Iunie 1886.

Cu unu deosebitu interesu trebuie să urmărim cele ce se petrecu în Anglia în cestiunea irlandeză, care a devenitu cestiune mare de principiu. Și în adevăr că nici nu pôte să fiă indiferentă pentru poporele din statele constituționale ale Europei modulă cum se va rezolva conflictulă dintre Anglia și Irlanda; căci aici stămă față nu numai cu unu stată vechiu civilizat, ci și cu o monarhiă, din care a isvoritu constituționalismulă, ce se practică ađi, bine ori rău, pe continentulă europenă.

În specială Ungurii se laudă a fi discipulii cei mai credincioși ai doctrinelorū constituționalismului englesu și nu numai odată vorbitorii din dieta ungară s'au provocatū la esemplulă Angliei. Ar fi bine decă și acum arū urmări cu atențiune tôte enunțațiunile ce se facū de cătră corifeii guvernului și parlamentului englezū în afacerea pacificării Irlandei. Vedemū însă cu părere de rău, că pressa maghiară, parțială și exclusivă ca totdeuna, se pronunță pentru lorđii nesățioși de a domni, cari nu vorū să audă de o sinceră și o durabilă împăcare cu Irlandezii asupriți și prin urmare nemulțamiți.

Scimū că cabinetulă Gladstone nu s'a intimidatū prin votulă camerei comunelor, nefavorabilă bilului irlandezū. Elū a cerutū dela corōnă disolvarea parlamentului și regina s'a învoitu să facă guvernulă încă odată apelū la țeră, ca să'i afle, cum dice Gladstone, părerea asupra celei mai importante și totodată celei mai simple cestiuni, ce a fostū supusă de o jumătate de seculū judecării ei.

Interesante suntū principiile ce le desvōltă vestitulă omū de statū alū Angliei, actualulū șefū alū cabinetului, Mr. Gladstone, în manifestulă ce l'a adresatū alegătorilorū săi din Midlothian.

Înainte de tôte, d. Gladstone combate măsurile coercitive propuse încă în luna lui Ianuaru de cătră conservativi, pe cari — dice elū — evenimentele nu le justifică. Elū, Gladstone, s'a hotărītū a urmări altă metodă, nu de siluire, ci de împăcare, înțelegēndu-se cu colegii săi din cabinetū d'a cerceta decă n'ar fi cu puțință să se dea Irlandei o dietă propriă în nisce condițiuni ce le pretinde onōrea și integritatea imperiului. Anglia va avē să se pronunțe, dice Gladstone, pe care din cele două drumuri voesce să apuce: ca guvernulū să întrebuințeze măsurii coercitive, ori să li se dea Irlandezilorū autonomia, regulāndu-și ei inșiși afacerile interne. Gladstone contestă adversarilorū politiceii sale dreptulă de a respinge proiectulă sub pretextū că s'ar slăbi uniunea Angliei cu Irlanda.

Acestă uniune care voimū să o modificămū, dice Gladstone, este ađi numai pe hărțiă, dobēnditā prin forță și amăgire; ea n'a fostū sancționată nici odată prin voința poporului irlandezū. Dēr Irlanda nici nu cere delăturarea totală a uniunii, ci numai o dietă provincială, fără acele prerogative prin care s'ar putē periclita interesele imperiului. Irlanda a primitū cu bucuriă acele dispozițiuni, prin care i se garanteză minorității scutū și apărare.

Celū mai importantū pasagiu din manifestulă lui Gladstone este acela, în care arată folosele ce trebuie să le aducă cu sine politica sa conciliantă. Elū numēră următoarele mari și necontestabile folose: *consolidarea unității imperiului, sporirea tăriei sale, delăturarea certelorū cu Irlanda, desvoltarea tuturorū resurselorū țerii, spălarea onōrei Mării Britanii de acea pată, ce după părerea întregii lumi civilizate o pōrtă pe frunte, în fine restabilirea vađei parlamentului centralū imperialū și adevēratū progresū alū afacerilorū în țere.*

Cetindū acestū importantū manifestū, n'amū

pututū să nu ne reamintimū stările nōstre de aici și să nu facemū asemănare între sōrtea Irlandei și a Transilvaniei.

Hegemonii conservativi dela noi nu facū de unū lungū șirū de ani încōce decātū de a întrebuința totū felulă de măsurii coercitive și excepționale în contra Ardelenilorū, și contra Romānilorū în generalū. Ce au dobēnditū prin acēsta? Ce vađă și-a căștigatū Ungaria în lumea civilizatā? Cum s'au desvoltatū resursele țerii și cum au înaintatū afacerile ei? Cum s'a consolidatū statulū și cum s'au delăturatū certele și nemulțămirea din țeră?

Vedemū cu toții cătū de durerōse suntū rezultatele politiceii de sforțare și de sdrobire și de aceea dorimū în interesulū Angliei, ca principiile lui Gladstone să iasă învingētore.

Regele Ludovicu II alu Bavariei.

Crisa dinastică din Bavaria s'a terminatū într'unū chipū cum nu se aștepta nimenea. Nenorocitulă rege Ludovicū II a căutatū și și-a gāsitu mōrtea într'unulū din lacurile castelurilorū.

Starea mintală a regelui inspirase în timpulă din urmă familiei sale și celorlū înconjurau legitime îngrijiri. Elū refuzase de a mai comunica cu ministrii săi și afacerile statului nu se mai expediau de multū decātū prin mijlocirea secretariatului curții. Mai în urmă monarhulū, cufundāndu-se și mai multū în singurătate, a refusatū să mai primescă și pe secretarulū său, și hărțile pentru cari se cerea semnătura regală i se transmiteu său prin câte unū valetū său prin peruchierulū curții. Într'aceea, mania bolnāviciōsă a regelui de a construi neîncetatū castele sumptuōse lua proporțiunī din ce în ce mai funeste pentru echilibrulă listei civile. În sfērșitū, în țilele din urmă, elū începuse să comitā acte neîndoiōse de nebuniā și să manifeste tôte simptomele unei bōle mintale alū cărei nume e cunoscutū în sciință. Într'o ți elū chiamă prin peruchierulū său pe unū tēnērū funcționarū, ginere alū ministrului de justițiā, și i transmite ordinulū intimū de a forma unū nou ministerū. Altă dată asistă la una din reprezentațiunile nocturne, cari se dau numai pentru elū singurū la teatrulă celū mare din Munich; după ce spectacolul se sfērșeșce, regele dă ordinū actorilorū să reîncepā; unulū din ei se scusă, țicēndū, că este prea ostenitū; regele, infuriatū, îi spargē unū paharū cu apă în capū. În altă ți, intālbindū unū jandarmū, a cărei figură îi place, îlū invitā la masă și la desertū îi face cadou... unū armoniu; apoi sērbătoreșce țiuva unuia din soldații săi, prānțește cu dēnsulū, ține unū discursū pentru a'i celebra meritele și i oferā unū buchetū de rose.

Acestă purtare extravagantă și neingrijirea de ori ce afacere au făcutū pe membrii familiei regale să ia o rezoluție extremă: regința s'a incredințatū prințului Luitpold, — după ce se luase pentru acēsta și consimțēmēntulū lui Bismark. Impresia pe care a produs'o asupra regelui acēstā decisiune a sguduitū și mai multū slăbitū i sistemū nervosū. Începuse să vadă în toți din jurulū său câte unū trădătorū și de sigurū, într'unū accesū de mania a persecuțiunei și-a pusū capētū țilelorū, încēndu-se în laculū Starnberg.

Astfelū se sfērșeșce una din carierele regești, care se deschisese sub cele mai strălucitōre auspicii. Tēnērulă rege Ludovicū II era înzestratū cu cele mai nobile calități; sub domnia lui, Munichulū arū fi pututū să ajungā centrulū literarū și artisticū alū Germaniei. Cu încetulū, speranțele ce se puseserā într'ēnsulū au începutū să disparā una câte una, și așa elū mōre nebuună, lāsāndū în analele domniei sale mai multe date interesante pentru unū fisiologistū, decātū pentru unū istoricū.

Telegramele sosite din München și din Berg ne dau amērunte despre mōrtea regelui Ludovicū.

În țiuva de 13 Iuniu n. pe la 6³/₄ ore după amēđi regele plecā la preumblare în parculū din Berg cu doctorulū alienistū Gudden, ajungēndū la loculū numitū „parculū cerbilorū” tocmai la țermulū lacului Starnberg. Țermulū nu e prāpăștosū, dēr laculū e cam adēncū în acestū locū. Regele s'a desbrăcatū de jachetă, și-a luatū

pălăria de pe capū și a săritū în apă. Doctorulū Gudden sări după elū să-lū scape. Urmele dela țermure și din lacū arată, că între amēndoi a fostū o luptă cumplită, că unū corpū, și anume alū doctorului Gudden, a fostū trāntitū la pāmēntū; apoi alte urme în lacū arată, că regele a înaintatū în lacū. Jacheta și pālăria regelui pluteau pe lacū și așa s'a datū de urma lorū. Disparițiunea lorū s'a observatū pe la 9¹/₂ ore sēra, fiind-că nu se întorseserā în castelū. Dr. Gudden, unū bărbatū în vērștā, de statură mijlociā, dēr puternicū, să încēduse prē multū în sine, de a plecatū singurū la preumblare cu regele și n'a luatū și servitorū.

Căutāndū personalulū castelului prin parcū pe cei doi dispāruți, abia pe la 11¹/₂ ore a observatū Dr. Müller pālăria și haina regelui pe lacū, ēr umbrelele erau pe țermure. Apoi unū corpū se ivesce la suprafața apei, îlū scotū pe uscatū, era corpulū regelui. Îndatā după aceea se scōte și corpulū doctorului Gudden din apă. Dr. Müller observāndū încă semne de viață, încercā tôte mijlōcele, chiar și inspirațiunī, dēr înzadarū. Pela 12 ore din nōpte se constatā mōrtea. Corpulū lui Gudden avea mai multe lesiunī, mai cu sēmă la gātū, la nasū și la față. Se crede că a fostū sugrumatū și cufundatū în apă de regele. La frunte se vēdū asemenea urme, că Dr. Gudden a primitū o loviturā; partea dinainte a unghiei dela degetulū mijlociu alū mōnei drepte e jumătate deslipitā. Lesiunile de pe față doctorului erau pricinuite de unghiile regelui și jachetele amēndurora precum și pardesiulū regelui s'au gāsitu sfāșiate de pe trupū. Prin urmare totulū arată, că între cei doi nenorociți a fostū o luptă violentă

Încă Vineri, 11 Iuniu, regele s'a esprimatū de repeți ori că se va sinucide. Elū cerū de mai multe ori otravă și și-a esprimatū părerea, că se va arunca din castelū. Pe la 2 ore nōptea cerū să se urce în turnū, dēr servitorulū pretextā că nu găsescū cheile. Dr. Gudden fū chiamatū când regele voi să se urce în turnū, i se puse în cale și-lū înduplecā să se întōrcā îndērētū. Acēsta s'a întēplatū în Hohenschwangau. Fața regelui se schimbasesc grozavū. Încă cu sēptēmāni înainte scrisese la medicī din München să-i dea „mijlōce ce se disolvă linū.” Tôte aceste scrisori au cădūtū în mōnile ministrului. Chiar și mama regelui primise dela fiu-sēu o scrisōre, în care îi spunea că se sinucide.

Fiindū dusū la castelulū Berg, regele se purtā atātū de liniștitū, încātū Dr. Gudden telegrafā Duminecā după amēđi, că „tôte mergū de minune.” Când sosi fatala oră, regele îndemnā pe Dr. Gudden să nu ia nici unū servitorū. Astfelū regele isbuti în fine să se sinucidă, făcēndū să cadā jertfā și Dr. Gudden.

Cadavrulū regelui Ludovicū s'a transportatū la München și s'a așēdatū în vechea capelă a castelului, după ce a fostū secțatū. Imormēntarea i se va face probabilū Sāmbātā.

Espulsarea prințilorū din Francia.

Propunerea deputatului Brousse privitōre la espulsarea prințilorū, care a fostū primitā de camera francesă, este de următorulū cuprinsū:

Art. I. De pe teritorulū republicei suntū și rēmānū eschiși capii acelorū familii, cari au domnitū în Francia și moștenitorilorū lorū imediati după ordinea primogeniturii.

Art. II. Guvernulū e imputernicitū a interđice șederea pe teritorulū republicei și celorlalți membrii ai acestorū familii. Espulsarea se face printr'unū decretū alū președintelui republicei, datū în consiliulū de miniștrii.

Art. III. Celū ce va fi gāsitū că a vātāmatū interdicțiunea în Francia, Algeria, sēu în Colonii, va fi pedepsitū cu închisōre dela doi până la cincī ani. După espierarea pedepsei va fi dusū la fruntaria țerei.

Art. IV. Nici unū membru alū acelorū familii, cari au domnitū în Francia, nu va putē intra în armatā sēu în marină, nu va putē ocupa unū oficiu publicū sēu esercita, unū mandatū electoralū.

Din Parisū se anunță cu data 15 Iuniu, că Senatulū a alesū comisiunea însărcinatā a pre-

găti un raport asupra cesiunii espulsării prinților. Această comisiune se compune din nouă membri, dintre cari numai trei sunt partizanii ai espulsării.

Se crede totuși că va fi primită espulsarea și de Senatu cu o mică majoritate. Comitetele de Paris se fi declarat, că va asculta de lege și va merge la Londra. Elu nu va ascunde călătoria sa, căci nu se teme de demonstrațiunile din partea aderenților săi.

SCRILE DILEI.

In parlamentul din Viena se așteaptă vii debateri în cesiunea petrolului, care impedează încheierea pactului austro-ungar. Agitațiunea în Galiția e foarte mare din cauza favorurilor ce i se dau Ungariei.

Liferări pentru stat. Reuniunea de comerț și industrii din Brașov — precum ni se raportază — a adresat cu data de 14 l. c. o petițiune ministrului președinte Tisza, în care e rugat să acopere trebuința de cisme și pălării pentru gendarmeria r. u. și pentru poliția statului exclusiv din Brașov, precum și postavul ce au să-l predea postovarii de aci să lase a-lu lucra croitorii de aci. Sperăm — și avem temei pentru acesta — că ministru-președinte va satisface acestei dorințe și astfel va ajuta pe cismarii, pălării și croitorii de aci.

Pentru articolul ce-lu scrisese Max Falk în „Pester Lloyd” în contra arhiducelui Albrecht, alegătorii săi din Arad pregătiseră o telegramă de felicitare. Intr-aceea voinicosul Max Falk publică în aceeași foia scusele și iertăciunile sale. Atunci alegătorii săi opriră telegrama. Acum de frică, că nu va mai păpa pe viitorul diurna de deputat, Max Falk a adresat alegătorilor săi o scrisoare, în care dice, »că a publicat acele scuse și iertăciuni, ca să se termine neplăcutele incidente; de altminte partea politică a articolului nu și-o retrage; elu n'a cerut nici odată grația Curții, a abșis în viața sa la ranguri, titluri, distincțiuni, numai ca să și rescumpe independența; alegătorii se nu se înșele în elu, că dora ar părăsi stégul națiunii.“ „Budap. Hirlap” așteptă acum dela Max Falk, să desfășure în foia sa steagul tricolor național al Ungariei și sub elu să lupte pentru Ungaria și pentru maghiarism; să nu permită, ca doctrinele negre-galbene să se strecore în Ungaria. — Tote astea sunt vorbe голе; cei din Viena le-au băgat pumnu în gură.

In Budapesta s'a duelat în zilele acestea contele Ludovic Horvath-Toldi, deputat dietal, cu Vasiliu Seffer, colaboratorul lui „Egyetértés.” Causa a fost, că celu dintai ar fi declarat, că pressa este singură, care a datu pricină la inscenarea turburărilor din capitală. Seffer a fost ușor rănit de glonțu la un genunchi, celălaltu a scăpatu tefăr. Are hazu acum, să vedă pe „partioții” încăerându-se.

Ministrul de comunicațiune unguresc a fixat inspecțiunea administrativă a căii ferate Petroșeni-Surducu pe ziua de 21 Iunie n.

Cu privire la afacerea militară în Ungaria scrie „N. fr. Presse” de Marți: »Foile guvernamentale unguresc se pronunță în articulele lor dela Rosalii foarte

satisfăcătoru asupra mersului, ce l'a luat afacerea militară și declară, că în Ungaria n'a existat nici vr'o cesiune a armatei, nici vr'o crisă a cabinetului. Din punctul nostru de vedere nu putem decât să dorim, ca așa să fiă cum scriu foile guvernului unguresc. *Dacă așa este, viitorul ne va arăta.*“

In comitatul Timișorei s'au revărsat apele. Peste 20,000 jugere stau sub apă. Apa e cafeniă de sămănăturile de rapiță luate de valuri. Dacă Timișul nu va scăde, va fi amenințat și ținutul Torontalului. In Timișora spaima e cumplită de frică să nu fi inundat orașul. In multe comune valurile au rupt mulțime de case.

In noaptea de Sâmbătă spre Duminecă un hoțu a intrat în seminarul român din Sibiu și a furat mai multe vestminte dintr'o odăia nelocuită.

Cetim în „Epoca:” Aflăm că în timpul șederii prințului Bulgariei în București au avut loc negociațiunile foarte importante între guvernul nostru și cel bulgar, relativ la niște evenimente serioase ce se pregătesc în Bulgaria. Aceste negociațiuni, care ar fi avut loc după indemnul Germaniei, au fost urmate după plecarea prințului Alexandru, de prințul de Battemberg, fratele prințului Bulgariei.

„Voința Națională” scrie: »După o corespondență din Roma, suntem informați, că d. St. Ionescu Valbudea, junele nostru sculptor, (bursier al Statului) care ne-a trimis anul trecut frumoasa statuă „Prisonierul”, premiata la expozițiunea din Paris, a terminat la Roma o altă statuă intitulată: „Invingătorul.” Toți artiștii, cari au avut ocaziunea să vadă această statuă, au admirat simplitatea compozițiunii, care intruneste toate condițiunile artei statuarie și știința execuțiunii. Multe părți dintr'această statuă sunt tratate într'un chip magistral. Ceea-ce caracterizează nouă concepțiune a d-lui Valbudea este o mare energiă. Lucrarea d-lui Valbudea este pornită din Roma la București, fiind destinată pentru muzeul nostru de sculptură. D. Valbudea se ocupă acum cu compunerea unui grup de mai multe persoane pe care se prepară să ilu execute pentru expozițiunea universală dela Paris, din 1889. Intorcerea d-lui Valbudea în București peste un an va înmulți numărul artiștilor, cari, eșiți din școala noastră de Belle-Arte, ca d-nii Mirea și I. Georgescu, au făcutu onorea țerei lor chiar lângă artiștii din străinătate.

D-nii Moceanu și Velescu, distinși gimnastici din București, au plecat în Orient. Se duc la Constantinopol, Alexandria, Cairo etc. până la Calcuta. La întorcere vor trece prin Londra. In tote aceste locuri vor da reprezentațiuni.

Congresul lucrătorilor din Belgia, în privința căruia ni se telegrafiază că s'au luat măsuri d'a nu se întâmpla turburări, s'a ținut în Bruxelles în deplină liniște. Congresul a luat nise hotăriri nu tocmai liniștitoare și anume: neintroducând guvernul votul universal, lucrătorii vor face grevă generală în totă țera, care va începe la 16 August, ziua serbării naționale belgiane, decât manifestul ce-lu vor da atunci lucrătorii va fi oprit de autoritate.

Cetim în „România Liberă:” S'a bătut medalia Independenței. Pe o parte este chipul regelui, pe ce-

laltă, la mijloc, România cu o mână răzimată pe pământ, cu alta ținându în sus o cunună de stejar, er în jur sunt gravate cu măestria scene din războiul dela 1877 și 1878.

In Posen s'a ținut o adunare de 400 Poloni, în care s'a accentuat, ca supușii poloni din Prusia, cu tote represaliile, niciodată se nu și renege simțământul național și se nu recunoscă în nici o împrejurare maxima: „Germania peste tote.” Intr'o rezoluțiune s'a votat unanim mulțimită tuturor deputaților poloni din parlamentul prusian, precum și acelor membri ai Reichstagului german, cari au intervenit pentru drepturile naționalității polone. Se dice că astfel de meetinguri polone se vor întocmi în curându și în alte orașe prusiane.

Din Transilvania, Mai 1886

Onorabilă Redacțiune! Intr'unu orașel din Transilvania, ai căru locuitori în majoritate precumpănitoare sunt Români plugari, petrece de cătu-va timp un ténér, care își finise studiile nu de mult în străinătate. Reintorsu la ai săi, timpul liber și-lu petrece cu poporul. Adeseori ilu veți încungiuratu de frunță plugari, dându-le multe și frumoșe învățături pentru traiul zilnic, de pildă: despre însemnătatea religiunii și a moralului pentru societate, despre contenirea dela bețurile spiritușe, folosul școlei și alu învățaturii, a măiestriilor, — cutare felu de pământ când și cum este de a se lucra și sămăna, — cum se potu cresce vite frumoșe, le arată cum și ce au lucratu acele popore, cari astăzi se bucură de o vieță fericită ș. a.

Și ce creșii iubite cetitorule, cum este judecată maniera respectivului ténér din partea unor cărturari, șișii români, — cari ca tineri au umblat în frac și mănușă, er astăzi se țin fuduli și mândri că trăsesc de pe spinarea poporului cu domnia? Etă ce dicu ei: *din prostime e născutu, la prostime trage.*

Despre altu ténér din vecinătate, carele a intrat în legătură intime, de pildă prin căsătoriă cu familia cutărui frunțăș plugari, ejusdem farinae homines, dicu: *L'am ținutu pe N. N. până acuma de unu ténér cultu, dăr se vede, că este unu omu simplu.* —

Și ca se nu credă cine-va cum-că aceste și alte casuri sunt numai scornituri, binevoiescă a mă interpela pe această cale și-i voi descoperi lucrul cu date. De astădată nu numescu pe nimeni, căci nomina odiosa sunt.

Așa dera junele, care nu numai prin vorbe голе și în modu farisaicu, ci prin fapte romănesci vră să fiă romăni, să ajute și să încurajeze poporul plugari, este calificată de necultă și simplă, er poporul pe buzele unora este prostime, cu care a vieții frătesce însemnă a te dejos. Această împrejurare ar fi de ajuns pentru a revolta inima ori și căru Român simțitoru. Cu tote aceste noi vom lua totu lucrul rece, sine ira et studio, și vom cerceta intru cătu pote fi basată judecata acolora, ce trăsesc cu »prostimea” și »simplitatea” pe buze.

Amu umple broșuri de decu de pagine, când amu scrie totu ce ar fi de scrisu, de aceea ne vom restringe la medua lucrului.

Numărându faptele din trecut ale națiunii nostre, nepartinitorul cercetătoru istoricu se va lămuri, că zilele de mărire pentru poporul nostru n'au strălucit atunci, când junele privea la „omul mai simplu” din popor peste umeru, ci atunci, când lăsându mai la o parte fracul și mănușile de glacie, predica poporului romănismul, scia să se însufleșcă pentru drepturile și libertatea națională, scia să și implinescă sacra datorință cătră popor chiar cu pericolu vieții, scurtu: nutria și susținea contactul celu mai intim cu poporul în totu chipul cuviincios. Și creșii iubite cetitorule, că pentru aceea l'a judecatu cineva de simplu ori i-a dăsu că „trage la prostime.” O nu! Celu ce are baremi cele mai rudimentare cunoscințe din cartea suferințelor poporului romăni nu va pută afirma așa ceva.

Și acum se vedem, cine este acestu popor, pe care chiar unii din fii săi ilu boteză așa de rău, ca

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

„Zizăitul miilor și miliinelor de neastempérate insecte dau viață codrilor străvechi și umbroși. Eu audu cum milioane de guri și de picioare mititele sunt ocupate cu apucatul și cu sdrobotitul deosebitelor lucruri de mâncare, audu sbărnaitul celu producă milioane de țaripiore, mișcările unui convoiu de insecte, cântecul răgușit al grecoșilor, zizăitul mirmecoleonilor* (leilor de furnici) și ocăcăitul brăseclor mugitore;** audu crăculete trosnindu și cum cadu foile cele grele, nucile și deosebitele bobite; audu în sfârșit frământul copacilor. O tăcere absolută nu este cu puțință într'o pădure din regiunile tropice.“

Abia se adăpostiră călătorii noștri sub ramurile uriașilor arbori ai acestei păduri, când iată se și ivi o cetă de sêlbatică. Din norocire aceștia nu aveau gându rău față cu dênșii, ci dimpotrivă după o scurtă tocmelă

se învoiră să-i vândă lui Stanley și soților săi mai multe lucruri de mâncare. Mare mirare le pricinui indigenilor fața cea albă a eroulu nostru. Ei nu se mai puteau sătura de a privi meru la elu și băteau în palme de surprinși, ce erau.

Indată-ce ploia se mai conteni, călătorii noștri se imbarcară din nou și porniră mai departe. In curându însă se născu o furtună din cele mai puternice. Valurile se ridicau din tote părțile și astfel, aruncate fiind luntrile de colo până colo, două dintre ele se cufundară. Impreună cu ele se prăpădiră și doi dintre omenii lui Stanley. Aceștia se întâmplă tocmai în ziua penultimă a anulu 1876.

In 31 Decembre sôrele se ivi din nou strălucitoru pe bolta albastră a cerului, eră riul era așa de liniștit, încatu suprafața lui se putea asemăna cu o oglindă netedă și lucitoare. Și în această di avură călătorii noștri de furcă cu indigenii, în sfârșit însă isbitură a se scăpa de ei.

Ziua de anul nou (1877) fu petrecută erăși în pădure. Inceputul se făcu printr'o luptă sângeră cu sêlbaticii, cari voiau să închidă riul cu 10 canoe mari și încărcate cu omeni. La îmbierile de pace ale lui Stanley ei nu aveau altu răspuns decât: „Astăzi vom mânca carne de Vagiva (de omu)” Slobođindu-se câte-va salve, canibali fură alungați.

Cu cătu flotila înaintă mai departe, cu atātu și riul se făcea totu mai latu, așa încatu acum dela unu țermure alu lui până la celălaltu nu era mai puțin de 2700 metri.

Ziua de 2 Ianuarie încă nu trecu fără luptă. Sêlbaticii nu voiră să scie nimic de cuvântul „Sennenneh!” (pace), de ore-ce, diceau ei, au poftă să mănânce carne de om. Când Stanley le oferă ca daruri inele mari de aramă pentru împodobitul brațelor și șirurii de mărgel, ei nu voiră să le primescă, răspunđându, că mai bine le place carnea călătorilor noștri. Și aici trebuiră să se întrebuițeze armele cu focu, și aceste și deșchiseră în curându flotilei cale liberă. Cu privilegiu acesta omenii lui Stanley făcură cătu-va prisionieri, cari acestuia i se pârură grozav de urși.

Mai pacinicu se începu ziua de 3 Ianuarie. Călătorii noștri se aflau într'o regiune de totu împoporată. Apropiându-se de țermure și strigându „sennenneh”, numărôșii indigeni, ce le eșiseră spre întâmpinare, răspuseră cu același cuvânt, și când Stanley le oferă spre cumpărare mărgel și alte lucruri, ei alergară în fuga mare, ca să aducă pentru schimb bostani, pu, banane, legume etc. Tote aceste lucruri le aduseră la călătorul nostru două femei într'o luntr, și Stanley le dete pentru ele mai multe șiruri de mărgel. Cele două femei erau așa de încântate de darul primitu, încatu

* Mirmecoleonul (mirmecoleon formicarius) este un insectu, care și face nise găurile mici în pământu, cu deosebire în locuri nisipoșe, și cantă a atrage în ele insecte mai mici, mai cu sămă furnici, pe care apoi le omoră și le mănâncă.

** Brăsea mugitoare (rana mugiensis) trăescă mai cu sămă prin locurile tropice și are un ocăcăit asemenea mugetului unui bou.

mulțămitea pôte, pentru-că i-a învățat carte, ori d'ora pentru-că se ținu mai meritați ca densulă căpătându dela cutare domnitor diploma de „nemesugă.“ Vom lăsa frasele goale și vom vorbi pe basa dreptului și-a istoriei arătându: *nemul Românului plugară.*

După dreptul român, — basa jurisprudenței moderne — Românii toți sunt egali. Și decă au esistat, ori d'ora mai esistă și astăzi, și la noi clase ca: „nemesi“ și „rustici s'eu țărani“, cu aceste ne-au inzeștrăț alții, precum ne-au inzeștrăț și cu „slobozenia“, în loc de „libertatea străbună.“ Spre confirmarea acestui adevăr, că adevă toți Românii sunt egali, credem, că va fi de ajuns a cita ceea ce scrie eruditul Sim. Bărnăț, între altele, în cartea sa de drept, publicată la 1867:

„Românii din Dacia au fost totu-deauna și sunt și astăzi de jure liberi și egali, pentru-că ei n'au avut nici odată, n'au nici astăzi nici aristocrații (boeria) ereditară. Intre Romanii strămutați ca coloniști n'au fost nici patricii, aceștia au rămas în Roma și în Italia cu servii lor și cu latifundiile lor; ei n'aveau nevoie a se muta în departata Dacia pentru ca să capete o bucată de pământ. Cări se trimeteau aci ca deregători, au trecut Dunărea cu Aurelian, er de altă parte aceștia încă n'au putut să fiă numai nisce sugători de sângele coloniștilor, cum erau mulți din alte provincii; altminterea n'ar fi putut să facă în timp scurt atâtea mominte, cari atestă și astăzi mărimea minții și a virtuții strămoșilor noștri. Nu, ei n'au fost feudali, ei au fost patricii s'au părinți, cari s'au fost înfrățit cu plebea din legile sacrate și cari au meritat monumentele ce li se decretău de cătră ordinile Decurionilor, unu popor liber și fericit.“

(Va urma.)

Academia română

Insciintare.

După decisiunile luate de Academia Română în sesiunile de până la anul 1886, concursurile propuse de Academia sunt cele următoare:

I. *Premiul Năsturelă - Herescu* din seria B, de 4000 lei, se va decerne, în cursul sesiunii generale din anul 1887, unei cărți scrise în limba română cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate Jela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1886

II. *Premiul Statului Heliade Rădulescu*, de 5,000 lei, se va decerne, în cursul sesiunii generale din anul 1887, unei cărți scrise în limba română, cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1886.

NB. Concurenții la aceste premii vor binevoi a trimite la cancelaria Academiei Române în Bucuresci operele lor, cari vor fi în condițiunile de timp aci în semnate, în câte 12 exemplare, până la 31 Decembrie 1886.

III. *Marele premiu Năsturelă - Herescu* din seria B, în sumă 12,000 lei, se va decerne, în cursul sesiunii generale din anul 1889, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1888.

NB. În privința premiilor „Năsturelă - Herescu“ se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din condicilul repositului intru fericire C. Năsturelă - Herescu:

B. Premii pentru opere publicate.

„In totu anul Societatea Academică Română va avea a premia, din veniturile fondului Năsturelă, o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de cătră Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului.

„Inse aceste premii vor fi de două specii:

1. Intre trei ani consecutivi, d'a rândului, se va decerne câte unu premiu de patru mii lei, Nr. 4000 L.

n. minimum, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat;

2. Era în alu patrilea an se va decerne unu premiu fixu de lei 12,000, carele se va numi „Marele premiu Năsturelă“, operi care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie, ce va fi apărută în cursul celor patru ani precedenți. Acestu premiu nu se va pute decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unu dintre premiile anuale, decăt defalcându dintr'insul valoarea premiului precedentu.

Operele ce se vor recompensa cu acestă a doua serie de premii vor tracta cu preferință despre materiile următoare:

a) Scrieri seriose de istorie și științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țării române;

b) Scrieri de religie ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

c) Scrieri de științe politice și de economia socială;

d) Tractate originale despre științele exacte;

e) Scrieri enciclopedice; precum dicționare de istorie și geografie, în cari se între și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de artă și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

g) Dicționare limbistice în limba românească, mai alesu pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artile plastice, arhitectură, sculptură, pictură, gravură și chiar opere musicale seriose, pe cari aceste toate societatea academică română le va pute aprea atunci, când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de Bele-Arți;

i) Scrieri de pură literatură română, în prosă și în versu, precum poeme, drame și comedii seriose, — mai alesu subiecte naționale, — și ori ce alte opere de înaltă literatură. Aceștia mai cu seamă așu dori se se acorde *Marele Premiu Năsturelă*, când vor fi judecate, ca avându unu merit cu totul superioru, spre a se da astfel o incurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

La aceste se mai adaugă următoarele dispozițiuni luate de societatea academică:

1. La concursurile acestor premii se pot prezenta și opuri preinnoite în nouă edițiuni, cari se vor fi retipăritu în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sunt escluse dela concurs; se va face inse excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) s'eu prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versu românesc, vor constitui adevărate opuri literare ale limbei române;

b) s'eu prin anexarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprie traducătorului, își vor fi însușit meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale, s'eu cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei, nu pot intra la concursu pentru premiile Năsturelă din seria B.

4. Premiile Năsturelă din seria B se pot acorda nu numai unor opuri complete, ci și părți unu opuri tipăritu în cursul anului, cu condițiune inse ca această parte să fiă de valoarea și de întinderea unu volumu și nu de ale unei simple fascioare, (minimum 400 pag. formatu 8°. garmond).

5. Premiarea unei părți a unu opuri la unu concursu anualu nu împiedică premiarea unei alte părți a acelui opuri la unu concursu posterioru.

6. Opurile anonime și pseudonime vor pute fi admise la concursul cărților tipărite, er autorii lor, spre a primi premiile acordate, vor trebui să justifice proprietatea lor. (Va urma.)

începură a bate în palme de bucurie, arătându celor de pe țărmuri ce căpătaseră. Aceștia începură de asemenea a bate în palme în semn de mulțămire, și cu toții isbuciră într'unu risu puternic și îndelungat, când omenii noștri, voindu să se arde recunosători pentru lucrurile de mănecare primite, dădură același semn de satisfacțiune. Acum se apropiară în mai multe canoe toți cei de pe țărmuri și împresurară flotila călătorului nostru din toate părțile.

Cu bucurie observă Stanley, că noii veniți s'eu omeni pacnici, și mai pre susu de toate nu s'eu mândri de omeni. Tera acestor omeni mai blajini se numește Kankore. Noii veniți nu l'eu prea îndemnat pe eroul nostru să urmeze călătoria, de ore-ce mai toate semniile de prin apropiere, după cum spuneau ei, erau mândre de omeni, totodată ceva mai în josu riu formeză nisce cataracte așa de primejdioase, încăt nimenea nu este în stare a trece mai departe din pricina lor.

Locuitorii din Kankore îl sfătură pe Stanley să se întorcă mai bine înderțu, de ore-ce călătoria mai departe este împreunată cu cele mai mari pericole. Se înțelege, că călătorul nostru nu putu să dea ascultare acestui sfatu, ci hotărî să și continue drumul cu ori și ce preț.

După amiazi, pe când luntrile treceau înainte în

apropierea țărmului dreptu, dintr'odată se repeziră dintr'unu tufă optu s'elbatici și începură a sverli cu dardele lor asupra călătorilor noștri, din norocire însă nu putură nimeri pe nici unu dintre ei. Indată după aceea se și audiră de-a lungul țărmului corurile de alarmă și o mulțime de canoe pline cu omeni se îndreptară spre vasele călătorilor noștri. Canoele erau așa de mari, cum aproape nu mai veduse Stanley până acum. Unele dintre ele erau de 26 metri de lungi. Posesorii lor erau în adevăr îngrozitori. Trupul lor era zugrăvit jumătate cu alb, jumătate cu roșu; peste aceste două colorii erau trase câte-va dungile late, negre.

Unu din vasele dușmane cele mai mari se repezi de-a dreptul asupra luntrei „Lady Alice.“ S'elbatici inse fură primiți cu o salvă așa de puternică, încăt se înspăimântară până la rărunchi, se aruncară cu toții în apă și căutară să scape cu notul. Omenii lui Stanley puseră mâna pe vasul s'elbaticilor, care putea să facă serviciile cele mai bune. Călătorul nostru aședă într'ensul 30 de omeni, eră două canoe mai mici de ale sale porunci să se slobodă pe riu în jos.

(Va urma.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu Gaz. Trans.)

VIENA, 17 Iunie. — Clubul austriac-german alu Reichsrathului a decisu unanimu d'a vota pentru propunerea Suess în afacerea vamei pe petrolu. Clubul polon a declarat, că vama de 2 fl. în aur pe păcură o va susține solidar. Aderenții propunerii lui dintre Poloni se vor abține dela votu.

TIMIȘORA, 17 Iunie. — Periculul de inundare e în creștere, comunele Freidorf, St. Mihailu român, Utvinu, Dinișu, Jebeliu, Meșnița sunt parte inundate. Pentru poporațiunea lipsită de hrană s'au transportat victualii și s'a dat și altu ajutoru.

SOFIA, 17 Iunie — Din cauza certeii între Caravelov și Radolavov s'a născut o criză ministerială. Decă cumva nu s'ar pute restabili înțelegerea vor ajunge probabilu la cărmă aderenții lui Dunkoff.

DIVERSE.

Mamă fără inimă. — Acum câteva zile aduse o femeie la spitalul de copii din Parisu unu băiatu micu, care se află într'o stare așa de miserabilă, încăt directorul trimise după unu comisar de poliție. Acesta întrebă pe băiatu și află, că de trei ani era tractat de mama sa într'unu modu barbaru. Sermanul băiatu, care e de 10 ani, der așa de micu și prăpăditu, încăt pare că n'ar ave mai multu decăt 6 ani, venise atunci dela doică la mamă sa, care-lu închise într'o celulă întunecată, nu-lu arăta nimereu și-i dedia numai pâne și sare și aproape nici unu picu de apă. Adrien G. știu numai să spună comisarului, că mamă sa șede în Rue dela Boule. Poliția căută în mai multe strade; află în fine în strada numită pe bulevardul Richard Lenoir o femeie G., despre care nevasta portarului șise, că ar ave numai o fată de 12 ani, pe care o îngrijese foarte bine. Totuși comisarul o întrebă pe femeia G., alu căruu bărbat e călătoru în afaceri comerciale; acesta mărturisă în fine, după multă negare, că a ținut ascuns pe băiatul s'eu, fiindu că se rușina de nănfanța lui, și că l'a bătut câte odată, pentru alu desvâța de necurățenie. Totu corpul băiatului e acoperit cu vârgi, pântecul s'eu e negru de străluc, fruntea e sangerată, capul aproape pleșuvu, fiadă că mamă sa îi rupsesse părul în șuvițe întregi. Probabilu, că nu avu curajul a-și încărca cu totul sufletul cu crima de omor și pentru aceea îl trimise pe băiatu prin o vecină la spitalu. Femeia G. fu închisă, și decă poliția nu o ar fi apărât, femeile cartierului ar fi rupt'o în bucăți pe cruda mamă.

**

Deputat condamnât. — Deputatul din Bruxelles, Vandersmissen, care și-a ucis soția într'unu acces de gelosie, a fost condamnât la cincisprezece ani muncă silnică și la pierderea tuturor drepturilor, titlurilor, gradelor și funcțiilor safe publice. Emoțiunea cauzată de această condamnare e foarte mare în Bruxelles. Acestu om, de o inteligență superioară, ambițiosu, aproape șeful unu grupu politicu importantu în Cameră, și care stărsese astfel la treideci și unu de ani în ocnă, fără speranță de a-și mai îndrepta soarta, — e o cădere tragică, care trebuie să deștepte compătimirea chiar a dușmanilor lui.

**

Câni ca sentinele ale armatei? — La propunerea unu țiaru militar, d'a se întrebunța câni la diferitele corpuri de trupe pentru serviciul sentinelor în timp de răboiu, ministrul de răboiu prusianu a dat ordinu a se face probe la diferitele corpuri. Câni dresați vor fi atașați pe lângă sentinelele aflătoare în locuri izolate, cu deosebire în decursul nopții. Se crede că prin această instituție, sentinelele vor fi totdeauna avisate despre apropierea unu inamicu.

**

Legenda părului galben. — Pe când s'eu era încă flăcău îi plăcea și lui să umble după fete. Pe atunci inse toate fetele aveau părul negru, ca pana corbului. Intr'o zi s'eu amestecase razele lui cele galbene prin părul unei fete, pentru ca să o privească mai bine. Și s'eu, fermecat peste măsură de frumșetea fetei, când a fost să plece, căci avea de lucru, să lumineze lumea, a lăsat câteva raze în părul fetei și s'a depărtat în ceru, privind în urma fetei. Părându-i-se lui, că fata e mai frumoasă cu părul galben, decăt cu părul cel negru, s'a făcutu că uită acele raze, și de atunci a rămas galben. Și de atunci, orice fată bălană poartă în părul ei nisce podobe dela unu amant pe care nu l'eu cunose!

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena

16 din Iunie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold and paper rents, interest rates, and various securities like bonds and shares.

Bursa de București.

Cota oficială dela 3 Iunie st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, listing various types of bonds, interest rates, and bank-related transactions.

Cursul pieței Brașov

din 16 Iunie st. n. 1886.

Table with market data for Brașov, showing exchange rates for various currencies and commodities like silver and gold.

Advertisement for Iosif Both, a watchmaker and optician in Brașov. It features a pocket watch illustration and text describing their services and products.

Advertisement for subscriptions to 'Gazeta Transilvaniei'. It details subscription rates for different regions and provides contact information for the administration.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large railway schedule table with multiple columns for different routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. It lists train numbers, departure times, and station names.